

[Poul Dam.]

Else-Merete Ross nævnte den ene side af disse stemninger: de voldsomme protester, der handler om tvangsisolering og straffig-nende foranstaltninger, en holdning, som for mange af os andre er temmelig uforståelig, men som findes, og findes hos stadig flere. Den anden side er holdningen hos meget, meget store ungdomsgrupper, som heller ikke kommer rigtig frem, ungdomsgrupper, som uanset al oplysning har meget svært ved at acceptere det, vi fortæller dem om hash-ens og narkotikaens farlighed, fordi vi fortæller dem det i en sammenhæng, som i den grad er farvet af det etablerede samfund, at det indgår i det, som de unge i overvæl-dende stor udstrækning i dag protesterer imod.

Vi er i en uhyre besværlig sociologisk situation, og jeg tror i og for sig ikke, at så forfærdelig meget af det, vi laver af foranstaltninger, er andet end lidt sminke, er andet end lidt symptombehandling. Noget af diskussionen virker på mig, som om man ville drøfte, om røde hunde skulle behandles med pudder, zinksalve eller hvid plasticma-ling, altså en behandling, hvor man er lidt interesseret i forskellige måder at behandle symptomerne på, men i og for sig ikke vover at gå ned til kernen i sagen, gå ned til, hvad den egentlig drejer sig om.

Man kan sige mange smukke ting om for-ældrenes ansvar. Ja vel, men forældrene har ikke og viser ikke dette ansvar i dag. Hvorfor gør de det ikke? Man kan tale smukt om de sociale institutioner og om børneværnet. Ja men de sociale institutioner svigter, og børneværnet svigter. Hvorfor gør de det? Hvorfor kan de ikke i tilstrækkelig grad komme i kontakt med de unge mennesker og virkelig hjælpe dem? Hvorfor svigter skolen, alle skoleformer? Hvorfor kan man ikke klare dette her?

Vi står med et overvældende stort pro-blemkompleks, og narkotikaudvalget og alle de udmærkede sagkyndige, som vi hører om, er små mus, der gnaver i et enormt bjerg af problemer. Derfor må fortvivlelsen over problemet blive noget af det væsentligste, i hvert fald for mig, når jeg betragter disse ting. Derfor har jeg føjet en lidt halv-bitter mindretalsbemærkning til udvalgsbe-tænkningen, og derfor har jeg gerne villet

give udtryk for disse synspunkter på dette meget sene tidspunkt.

Kjær Rasmussen: Jeg synes, hr. Poul Dam har fuldstændig ret. De fleste af os fø-ler det vist, som om vi før har hørt mange af de taler, der blev holdt i denne sags anled-ning. Jeg skal hverken holde én eller flere gamle taler ved denne lejlighed, og derfor vil jeg kun lægge beslag på en brøkdel af den tid, som andre ordførere har anvendt.

VS tror ikke rigtig på, at dette samfunds påtrængende miljøproblemer løses ved hjælp af overfaldsalarmer på apotekerne eller di-verse panserbokse for opbevaring af eufori-serende stoffer. Vi tror heller ikke rigtig på, at strafferammen ikke i længden vil virke nedad, forstået på den måde, at når man ikke kan fange og dømme de store fisk, så lader man sig nøje med de næststørste eller tredjestørste fisk. Vi har ikke set rigsadvok-aten cirkulære og ved derfor ikke, hvilke kvanta man i dag stiltiende accepterer for-handlingen af.

Lad mig slutte med at sige, at VS natu-rigvis er af den mening, at de store forhand-lere af hårde narkotika selvfølgelig skal fan-ges og klapses af, og med udgangspunkt i det, jeg her har sagt, vil vi undlade at stemme ved tredje behandling.

Kai Moltke: Jeg skal ikke unødvendigt forlænge debatten her. Jeg kan begynde med at sige, at jeg fuldstændig kan tilslutte mig, at denne revisionsbestemmelse udgår. Jeg skal ikke gå i enkeltheder med den soci-ale behandling og alle de problemer, som det ville være fristende at nævne, men blot hen-vise til nogle ganske konkrete ting.

Jeg tror, at en af de ting, som det er nød-vendigt at konstatere, er, at man her står over for stærkere magter, end man i dansk kriminologi nogen sinde tidligere har været stillet over for. Jeg skal blot nævne nogle tal. Efter de skønsvise beregninger, man har fra sammenfaldende kilder i De Forenede Stater, er omsætningen af hårde stoffer ale-ne, hovedsagelig opium og heroin, for året 1970 beregnet til 3,5 milliarder dollars. Hvis man ser på de skønsvise internationale be-regninger og tager de mildere stoffer med, står vi over for en forretning i verdensmåle-stok, som anslås til 19 milliarder dollars.